

Jezus spreekt ons aan (8)

Het is een geweldige genade van God dat we in de evangeliën mensen rondom Jezus ontmoeten. Vorige keer ontmoetten we Judas, nu leren we Petrus kennen. En we herkennen onszelf, onze eigen zwakheden en zonden die ons ervoor behoeden om de ander te veroordelen. Maar ten diepste gaat het steeds allen om Jezus, de Mensenzoon, die kwam om te lijden en te sterven. We ontmoeten onze gekruisigde Heer die door zijn God en Vader steeds verder in het isolement wordt gebracht. Hij riep uit 'mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' (Mat. 27:46) opdat wij door God aangewomen en nooit meer door Hem verlaten zouden worden (Avondmaalsformulier).

Petrus: rots of drijfzand

Petrus is wellicht de bekendste leerling van Jezus. Hij was nadrukkelijk aanwezig met zijn wat onstuimige karakter. Samen met Johannes en Jacobus vormt hij binnen het gezelschap van de twaalf leerlingen de kern van de directe vriendenkring rondom Jezus. Hij is erbij als het dochtertje van Jairus opstaat uit de dood (Luc. 8:51) en als Jezus wordt verheerlijkt op de berg (Mat. 17:1-8). Hij is het die belijdt: 'U bent de messias, de Zoon van de levende God' (Mat 16:16) en hij krijgt een erenaam: 'rots' (Mat 16:18). Maar even later wordt hij door Jezus terecht gewezen: 'Ga terug, achter mij, Satan!' (Mat 16:23). In de olijfgaard Getsemane is het Petrus die er met zijn zwaard op los slaat (Joh. 18:10-11). Na de opstanding vindt er tussen Jezus en Petrus een liefdevolle verzoening plaats (Joh. 21:15-19). Deze Petrus leren we ook kennen als we zijn twee brieven lezen. Petrus verzwaarde door zijn verloochening het lijden van Jezus. Maar lees dan tegen die achtergrond: 'Dat is uw roeping; ook Christus heeft geleden, om uwentwil, en u daarmee een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van hem' (1 Petrus 2:21-25).

***'Wie zijn leven verliest
omwille van mij en het
evangelie, zal het behouden.'***

- Marcus 8:35 -

Jezus spreekt Petrus aan

In Marcus 14:30 spreekt Jezus Petrus aan: 'juist jij!' Petrus had Jezus net verzekerd dat hij Hem nooit zou verraden: 'alle anderen misschien wel, maar ik niet!' Juist tegen Petrus, de rots, moet Jezus dan zeggen dat hij zich volmaakt vergist, alle stelligheid ten spijt. Petrus was niet de enige die het zei: 'Alle anderen zeiden iets dergelijks' (14:31). Hier al weet Jezus van zijn doodse eenzaamheid.

Jezus kijkt Petrus aan

Als het dan eenmaal zover is, leidt God alles op zo'n wonderlijk manier, dat Jezus en Petrus oogcontact kunnen hebben: 'De Heer draaide zich om en keek Petrus aan' (Luc. 22:61). Door Jezus aangekeken worden kan ook uitermate confronterend en pijnlijk zijn. En het is duidelijk hoezeer Petrus ook door Jezus wordt aangeraakt: hij huilt bitter (Mar. 14:72; Luc. 22:62). Hoe aankijkbaar, aanspreekbaar en aanraakbaar ben ik? Durven we Jezus onder ogen te komen, met al onze zondige zelfhandhaving, waarbij niet Gods eer in Christus centraal staat, maar onze eigen behoeften en ideeën, onze zelfbedachte wegen en oplossingen? Zijn wij kerk onder het kruis, een gemeente waar we als uit één mond zeggen: 'Wij volgen een gekruisigde Heer, Hij is ons leven'?

Jezus centraal

In de lijdensgeschiedenis staan niet de mensen rondom Jezus centraal, maar Hij zelf. De manier waarop Jezus moest betalen voor de zonde was zijn complete eenzaamheid, zijn totale isolement. Dat is de hel: volkomen eenzaam zijn, ook door God verlaten. Die eenzaamheid wordt voor Jezus extra diep en pijnlijk als Petrus, juist hij, Hem vloekend en zwerend (Mar. 14:71) driemaal (!) verloochend. Hierin proeft Jezus de afwijzing van zijn Vader. Dat gaat dus veel dieper dan de afwijzing door Petrus. Als Petrus zegt: 'ik ken die man niet', klinkt dat in Jezus' oren als de stem van zijn God en Vader: 'Ik ken jou niet.' Dat is de peilloze verlatenheid en het oneindige isolement waarin Jezus komt ter wille van ons.

Jezus kennen

Het is een voorrecht en een vreugde om Jezus te kennen. Hij is de Levende!

***'Treed dus in de
voetsporen van Jezus.'***

- 1 Petrus 2:21 -

Maar vergeet nooit zijn eenzaamheid, zijn kruis, zijn donkere nacht. En besef: als je deze Heer volgt, zal er ook in jouw leven de eenzaamheid komen, het kruis en de donkere nacht. Je zult delen in zijn afwijzing. Want: 'Een leerling staat niet boven zijn leermeester. Een leerling moet er genoeg mee nemen te worden als zijn leermeester' (Matteus 10:24-25).

Bronwater in de kleine groep

a. Het ijs breken

Als je het woord 'voetsporen' hoort, waar denk je dan aan?

b. Jezus centraal stellen

Lees samen: Marcus 14:26-31;66-72. Wat leer je hier over Jezus? En wat over Petrus?

c. Elkaar bemoedigen

Praat samen door over deze vragen:

- Hoe zie jij Petrus? Herken je iets van jezelf in hem?
- Welke gebeurtenis tussen Jezus en Petrus treft je het meest?
- Wat waren de overwegingen van Petrus die ertoe leidden dat hij Jezus verloochende?
- Lees ook: Psalm 22: 1-3;20-22 en Jesaja 53:5-7. Welke verbanden zie je met de verloochening door Petrus?
- Herken je in deze geschiedenis de door God gewilde eenzaamheid van Jezus?

d. Zich naar buiten richten

De eenzaamheid en het isolement van Jezus vormen een heel directe aanleiding om in deze samenleving te kijken naar eenzaamheid en isolement. Juist door zijn eenzaamheid heeft Jezus de verbondenheid met God en elkaar weer mogelijk gemaakt.

***'Door zijn striemen bent u
genezen.'*** - 1 Petrus 2:24 -

